

## SOBRE EL TANCAMENT DE LES PLANTES DE TRACTAMENT DE PURINS

# Els porcs no tenen la culpa de la factura elèctrica

**Manel Plana**  
Senador per CiU

**A**mb aquestes paraules vaig respondre al ministre Soria quan va ser interpel·lat per part del grup de CiU al Senat a finals d'aquest març passat al respecte de la situació generada per la proposta d'Ordre Ministerial del govern del Partit Popular pel que fa a les plantes de purins. L'argument que esgrimia el ministre Soria es fonamentava en que el pagament de primes a les plantes de gestió de purins incrementava la factura elèctrica dels usuaris.

Quan estava preparant-me aquesta interpel·lació vaig anar a veure tots els esglaons implicats; ramaders, cooperatives, organitzacions professionals agràries, l'associació de plantes de tractaments de purins i persones expertes en el tema del porcí. Un d'aquests experts és un catedràtic de l'ETSEA de la Universitat de Lleida i després de donar-me un munt de dades i informacions d'allò més útils, em va fer una explicació molt senzilla d'una de les claus del sector porcí.

Em va dir el següent: "Els porcs són uns animals que mengen gra (un element clau i fonamental) i que mentre mengen i creixen, contínuament van generant dejeccions i que quan arriba el moment són sacrifi-

cats, manipulats i arriben les diferents parts al consumidor final, però durant aquest procés d'engreixament, no han parat de menjar i de generar dejeccions".

A partir d'aquesta senzilla explicació veiem que hi ha dos elements clau, si em permeten l'expressió, que són l'abastament de gra i el tractament de les dejeccions, és a dir els purins.

I és en aquest punt on entrem en el problema que està generant el govern del Partit Popular. La voluntat de no donar sortida a un element crític per la continuïtat del sector porcí per culpa de la imposició del ministre Soria al Ministeri d'Agricultura i de Rebot, a tot el sector porcí, però especialment al de les nostres terres pel que fa a les plantes de tractament de purins.

M'agradaria, però fer un repàs de les normatives que ens han portat al punt on som ara. El Reial Decret 261/1996 fa la transposició, és a dir adapta la normativa europea (directiva marc europea relativa a la protecció de les aigües contra la contaminació produïda per nitrats d'origen agrícola) i la seva aplicació a l'ordenament jurídic de l'estat espanyol. A finals dels anys 90 del segle passat, els ministeris d'Agricultura i Indústria varen vincular el tractament dels purins a la cogeneració per mitjà del Reial Decret 2818/1998.

L'any 2007 es modificà el marc normatiu amb el RD 661/2007 pel qual es regula l'activitat de la pro-

ducció d'energia elèctrica en règim especial, on es dona un marc vigent per la producció d'aquest tipus d'energia a les plantes de tractament de purins de 15 anys. Voldria que es quedessin amb aquests dos elements clau, any 2007 i una vigència de 15 anys.

Per tant ja tenim focalitzada la situació, per un costat una normativa europea que fixa uns límits de nitrats i per un altre la normativa estatal generada al respecte.

Què implica això en el dia a dia? Doncs que Lleida i Catalunya que som productors intensius de porc, on hi ha una alta concentració i densitat productiva porcina, i que aquesta activitat econòmica té un efecte positiu per la nostra economia contribuint a fixar la nostra gent al territori, ara es troba davant una forta dificultat per gestionar les dejeccions que genera la cabana porcina.

Actualment, la proposta d'Ordre Ministerial que proposa el Ministre Soria ha provocat el tancament de les plantes de tractament de purins.

Fixeu-vos, els ramaders que compleixen fil per randa totes les normatives, les directives de benestar animal, adaptació de les instal·lacions i un llarg etcètera, ara es troben en una situació ben complicada.

Voldria retornar unes línies més enrere. Parlava del RD de 2007 i els 15 anys. En qualsevol negoci es fan les projeccions en funció de la durada d'aquest, ja sigui per la prò-

pia supervivència o per límits legals i temporals, com és en aquest cas. Hi ha hagut inversions a les plantes de tractament de purins, plantes que donen sortida als excessos i sobrants que es generen, que s'han fet en funció d'aquesta RD i la seva durada, 15 anys. Ara som al 2014, per tant, han passat 7 anys i aquesta proposta d'Ordre Ministerial del ministre Soria vol revocar aquest marc

cepte el PP.

L'element clau d'aquestes demandes, entre d'altres, és que es tingui en compte l'aplicació d'una moratòria a aquesta proposta d'Ordre Ministerial per poder adaptar-se i donar sortida al tractament d'aquests excedents. Tots els grups polítics presents al Senat varen votar a favor de la moció que es va presentar des de CiU, excepte, òbviament del PP.

*Al ramader se li ha de proporcionar una solució per part d'aquells que han generat aquest desgavell*

normatiu a juliol de 2013 (de facto, ha provocat el tancament de les plantes). Quina forma de generar inseguretat jurídica. És això la "Marca España"? Qui vindrà a fer inversions si no es respecta per part del propi executiu espanyol la seva pròpia normativa?

Aquesta reacció tan dràstica i innegociable per part del govern del PP va ser tractada el dia que li vaig fer la interpel·lació que al començament d'aquest escrit us he parlat. Li vaig exposar el que s'ha demanat també per part de les Organitzacions Professionals Agràries, l'entitat que representa les plantes de tractaments de purins, del govern de la Generalitat i de tots els grups polítics al parlament de Catalunya, ex-

Hi ha dos idees força en tot aquest procés, primer la culpabilització del sector productiu del porcí (dels ramaders lleidatans i catalans) que s'ha volgut fer pel que fa a l'encariment de la llum, cosa totalment falsa. I el segon, i més greu de tots des del meu punt de vista, és que aquell qui ha generat aquesta situació que ha estat el govern de l'estat espanyol, no proporciona cap tipus de sortida.

Podríem suposar que esperen a que passin les eleccions europees? En qualsevol cas, al ramader se li ha de proporcionar una solució per part d'aquells que han generat aquest desgavell, però que sigui viable pel productor i pel propi sector i, sobretot, ràpida.

## LA FORMACIÓ D'ENGINYERS GLOBAIS ÉS UN DELS REPTES ESTRATÈGICS DE LA FORMACIÓ SUPERIOR EN ENGINYERIA

# World Wide EPS Meeting: ensenyament d'Enginyeria

**Francesc Giné**

Director de l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Lleida

**U**na lleugera mirada retrospectiva des de 10 anys enrere, ens permet veure que la nostra societat està davant d'una d'aquelles fites que marquen, en gran mesura, la evolució de la seva història futura. Tal i com al segle XVIII va ser la il·lustració, al XIX la revolució industrial, la revolució digital està canviant els fonaments de la societat del segle XXI.

La digitalització de la societat està generant uns canvis de conducta social que eren inimaginables per als nostres pares. Entre ells, podríem destacar la possibilitat de connectivitat permanent que ha permès la difusió de la telefonia mòbil, les cerques en les "pàgines grogues planetàries" anomenades Google, la introducció de la robòtica en les nostres llars, la comercialització massiva a través de la xarxa i una llarga llista que no s'acabaria mai.

Però el més curiós del cas és que

aquesta revolució no ha fet més que començar. La digitalització no ha arribat encara a tots els estaments de la nostra societat i, de fet, encara no ha traspassat els llindars dels països desenvolupats. No obstant això, no deixa de ser una qüestió temporal que tota la societat, a escala planetària, estigui digitalitzada; fet que ens porta de cap a la globalització total de la societat mundial.

Naturalment, aquest procés de globalització ja està afectant pilars importants de l'estructura productiva de la societat occidental com són la reorganització de la producció i dels seus processos productius, la globalització dels mercats, la necessitat d'equips de treball interculturals o bé l'augment de la competència i de la competitivitat. A tots aquests canvis, el nostre teixit industrial no ha estat aliè, com ho demostra l'augment continuat de les exportacions, amb un increment d'un 15,8% respecte l'inici de la crisi al 2008, i que demostra la capacitat d'adaptació a aquest nou context de la indústria catalana.

Aquesta nova indústria necessita nous enginyers i enginyeres amb

competències adaptades a aquest món global que els permetin afrontar amb èxit els reptes de competir a tot el món, que puguin exportar els seus coneixements arreu, sense cap tipus d'entrebanc, ja sigui per qüestions de llengua o de cultura. Lluny de ser una amenaça, aquest nou escenari està ple de noves oportunitats, això sí, sempre i quan disposem de la formació adequada per afrontar-les.

*Lluny de ser una amenaça, el nou escenari està ple d'oportunitats*

La formació d'aquests enginyers globals és un dels reptes estratègics de la formació superior en enginyeria al nostre país i, com no pot ser de cap altra manera, des de l'Escola Politècnica Superior (EPS) de la Universitat de Lleida volem afrontar aquest nou repte. En aquest context, l'EPS, en els darrers cursos, es-

tà engegant una sèrie d'accions orientades a formar enginyers globals, entre les quals m'agradaria destacar-ne tres. D'una banda, la implantació progressiva d'una part important del currículum acadèmic dels nostres graus i màsters d'enginyeria i arquitectura en anglès, fet que ha estat possible gràcies a l'excel·lent formació dels nostres professors i investigadors. La implantació de l'anglès com a llengua curricular ha permès engegar dobles titulacions internacionals amb universitats foranes de reconegut prestigi com ara amb la VIA University College de Dinamarca, en l'àmbit de l'Arquitectura Tècnica, o amb l'Institut Tecnològic de Bandung d'Indonèsia en el de l'Enginyeria Informàtica. Cal remarcar que aquestes dobles titulacions són el fruit dels contactes llaurats aquests darrers anys pels grups de recerca del nostre centre, de manera que la confiança generada per la feina ben feta en l'àmbit de recerca s'ha plasmat en aquesta col·laboració en l'àmbit docent. Finalment, voldria destacar la posada en marxa de pràctiques de formació, tant curriculars com extra-curriculars,

en empreses estrangeres, que permetran als nostres estudiants d'enginyeria i arquitectura tècnica de darrer curs realitzar una immersió total en la llengua anglesa en un context laboral d'enginyeria, posant en pràctica els coneixements adquirits al llarg de la seva carrera.

Amb el compromís de formar aquests enginyers globals del segle XXI, l'EPS organitzarà el propers dies 14 i 15 de Maig la primera edició del World Wide EPS Meeting, una trobada on assistiran una dotzena d'universitats col·laboradores de l'EPS amb una àmplia trajectòria en l'àmbit de l'enginyeria, procedents d'Àsia, Amèrica i Europa. En aquesta trobada cerquem un triple objectiu.

En primer lloc, reforçar els lligams ja establerts amb aquestes universitats; en segon lloc, cercar noves línies de col·laboració amb aquestes universitats, tant a nivell docent com de recerca i, finalment, animar els nostres estudiants a sortir sense por a l'estranger, per tal de formar-se com a enginyers globals. Enginyeria de Lleida per a la societat global del segle XXI.